

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 12-11-57904 אדיבי נ' חברת ויזה כאל

בפני כב' הרשמת בכירה ענת דבי

נעמה אדיבי

תובעים

נגד

חברת ויזה כאל

נתבעים

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

1. בפניי תביעה כספית אשר במרכזה מחלוקת באשר לאחריות לנזק הנובע משימוש לרעה שנעשה בכרטיס האשראי של התובעת.

עובדות המקרה וטענות הצדדים:

טענות התובעת:

2. התובעת היא אדם פרטי אשר בזמנים הרלבנטיים לתביעה החזיקה בכרטיס אשראי מסוג ויזה, אשר הונפק ע"י הנתבעת. הנתבעת היא תאגיד עזר בנקאי כמשמעותו בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א – 1981, העוסקת בהנפקה, סליקה ותפעול כרטיסי אשראי מסוג ויזה בישראל.

3. בתאריך 6.3.12 נדהמה התובעת לקבל שיחת טלפון מסניף הבנק בו הינה מנהלת את חשבונה, במסגרתה נודע לה כי חשבון המט"ח אשר בבעלותה מצוי ביתרת חובה של 3,000 דולר.

4. לאחר בירור שנעשה עם הבנק ועם הנתבעת התברר, כי חשבונה של התובעת חויב בחודש ספטמבר 2011 בחיובים במטבע זר כתוצאה משימוש אסור שנעשה בכרטיס האשראי של התובעת באמצעות חשבון הפייסבוק שלה. העסקאות בוצעו בחו"ל ע"י אדם בשם "גיון דניאל".

התובעת טענה, כי לא הייתה בתקופה הרלוונטית בחו"ל וכי מעולם לא מסרה את פרטי כרטיס האשראי ואת פרטי חשבון הפייסבוק שלה לאדם בשם "גיון דניאל".

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 12-11-57904 אדיבי נ' חברת ויזה כאל

- 1 5. כאמור, העסקאות האסורות התבצעו בחודש ספטמבר 2011. חשבונית ובה פירוט
- 2 העסקאות נשלחה לתובעת ע"י הנתבעת בחודש נובמבר 2011 לכתובתה שברחוב פנקס 8, תל
- 3 אביב. דא עקא, שהתובעת לא התגוררה בכתובת זו החל מחודש אפריל 2011 ועל כן,
- 4 החשבונית לא הגיעה לידיה.
- 5
- 6 בין הצדדים קיימת מחלוקת לעניין זה, שכן התובעת טוענת כי מסרה לנתבעת הודעה בדבר
- 7 שינוי כתובתה עוד בחודש אפריל 2011 ואילו הנתבעת טוענת כי הודעה כאמור לא נמסרה
- 8 לה.
- 9
- 10 6. התובעת טענה עוד, כי החל מתחילת חודש נובמבר 2011 הייתה מאושפזת בבית"ח תל השומר
- 11 עקב שמירת הריון ולאחר הלידה אושפזו תאומיה של התובעת בפגיה במחלקת טיפול נמרץ
- 12 עד לתאריך 15.3.12. על כן טענה התובעת, כי בנסיבות המיוחדות הנ"ל גם לא הייתה לה
- 13 אפשרות לדעת על השימוש שנעשה בכרטיס האשראי שלה. הנתבעת צירפה אישורים
- 14 רפואיים להוכחת טענותיה אלו.
- 15
- 16 התובעת הוסיפה וטענה, כי אף שהייתה לה אפשרות לבדוק את מצב החשבון שלה
- 17 באמצעות האינטרנט, הרי שהחשבון אשר חויב הינו חשבון המט"ח שלה, אשר אינו פעיל
- 18 ולכן לא הייתה לה כל סיבה לחשוד או לבדוק אותו באופן תדיר ולראות האם קיימות בו
- 19 פעולות חריגות.
- 20
- 21 7. התובעת הודיעה לנתבעת ביום 6.3.12 (ביום בו הודיע לה הבנק על יתרת החובה), אודות
- 22 השימוש לרעה שנעשה בכרטיסה וביקשה כי חשבונה יזוכה בסכומים שחויבו בגין
- 23 העסקאות האמורות.
- 24
- 25 8. בתאריך 11.6.12 הודיעה הנתבעת לתובעת כי בקשתה נדחת בשל האיחור הרב בפנייתה.
- 26 במכתב הנתבעת לתובעת מיום 23.8.12 הובהר, כי לא ניתן לזכות התובעת בגין הסכומים
- 27 שחויבו בחשבונה משום שעל אף מאמצים שנעשו, לא עלה בידי הנתבעת לגבות את הכספים
- 28 מחברת האשראי הזרה ומבית העסק, זאת נוכח הזמן הרב שחלף.
- 29
- 30 9. התובעת תובעת השבת הכספים שחויבו בחשבונה בגין העסקאות הנ"ל בסך של 12,460 ₪,
- 31 בתוספת הוצאות משפט וכן פיצוי עגמת נפש בסך 5,000 ₪.
- 32
- 33
- 34

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 12-11-57904 אדיבי נ' חברת ויזה כאל

טענות הנתבעת:

10. בכתב ההגנה טענה הנתבעת, כי הפניה הראשונה שנעשתה מטעם התובעת בקשר לחיובים נשוא התביעה (ביום 6.3.12) נעשתה חצי שנה מן היום בו בוצעו החיובים בחשבונה ו - 5 חודשים לאחר מועד משלוח החשבונית לתובעת.

11. הנתבעת טענה, כי נודע לה לראשונה על שינוי כתובתה של התובעת רק בעת מתן ההודעה על השימוש לרעה שנעשה בכרטיס. הנתבעת צירפה לכתב ההגנה פלט מחשב המתעד פניות התובעת לנתבעת במהלך השנים, ממנו עולה, כי בזמנים הרלוונטיים לא ניתנה כל הודעה מאת התובעת בדבר שינוי כתובת.

12. הנתבעת הסתמכה על סעיף 9 לחוק חיוב כרטיסים, התשמ"ו - 1986 (להלן: "החוק") העוסק בעסקה ב"מסמך חסר" וקובע, כי למחזיק הכרטיס עומדת הזכות להתכחש לעסקה במסמך חסר עד 30 יום ממועד הודעת המנפיק על חיובו בעסקה וטענה, כי הואיל והתובעת מסרה הודעתה באיחור רב, לא עומדת לה הזכות לקבלת הכספים.

13. עוד טענה הנתבעת, כי בכל מקרה מוטלת על התובעת אחריות לבדוק את חשבוניתיה מפעם לפעם וכי בשל מחדלה זה נגרם לנתבעת נזק, שכן נשללה ממנה האפשרות לברר את מהות החיובים מול בית העסק ולערור על חיובים אלה בפני חברת ויזה העולמית או מול חברת האשראי אשר סלקה את העסקה בחו"ל. נטען עוד, כי על אף כל המאמצים שנעשו מצידה של הנתבעת, החברה אשר סלקה את העסקה סירבה לזכות סכומי החיובים.

14. הנתבעת טענה עוד, כי מדובר בחיובים במטבע זר אשר חויבו באופן מיידי בחשבונה של התובעת (לעומת חיובים בשקלים בגין עסקאות שנעשו בארץ, המחויבים בחשבון אחת לחודש), כאשר מועד החיוב הראשון היה 17.9.11. על כן, טענותיה של התובעת לפיהן שמירת ההיריון מתחילת חודש נובמבר 2011 ויתר הנסיבות הרפואיות מנעו ממנה להבחין בחיובים אינן מתיישבות עם מועדי החיוב האמורים.

15. בדיון שהתקיים בפניי חזרו הצדדים על טענותיהם.

דיון

16. המסגרת הנורמטיבית למקרה דנן קבועה בסעיפים 5 ו - 9 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו 1986 (להלן: "החוק").

סעי' 5 לחוק עוסק במקרה בו נעשה שימוש לרעה בכרטיס אשראי של לקוח וזו לשונו:

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 12-11-57904 אדיבי נ' חברת ויזה כאל

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
 - 33
 - 34
 - 35
- 5.5(א) בסעיף זה ובסעיף 6 –
- "שימוש לרעה" – שימוש בכרטיס חיוב בידי מי שאינו זכאי לכך לפי חוזה כרטיס חיוב, בדרך של רכישת נכסים או משיכת כסף, ובכרטיס תשלום – גם טעינתו; "הודעה" – הודעה של הלקוח למנפיק אחרי שנודע לו על גניבת כרטיס החיוב, על אבדנו או על שימוש לרעה.
- (ב) הלקוח לא יהיה אחראי בשום מקרה לשימוש לרעה שנעשה אחרי שנמסרה הודעה.
- (ג) הלקוח יהיה אחראי לשימוש לרעה שנעשה לפני שנמסרה הודעה למנפיק, לפי הסכום הנמוך מבין שני אלה:
- (1) סכום קבוע של 75 שקלים חדשים בתוספת של 30 שקלים חדשים לכל יום מהמועד שבו נודע לו על גניבת כרטיס החיוב, על אבדנו או על השימוש לרעה בו עד מועד מסירת ההודעה; על אף האמור לעיל, אם מסר הלקוח את ההודעה תוך שלושים ימים מיום שנעשה לראשונה שימוש לרעה, לא יהיה אחראי לסכום העולה על 450 שקלים חדשים; יום ההודעה לא ייכלל במנין הימים, אם נמסרה באותו יום שבו נודע ללקוח על האובדן או הגניבה;
- (2) סכום העסקאות או הפעולות שבוצעו בפועל.
- (ד) הגבלת האחריות האמורה בסעיף זה, לא תחול אם נתקיים אחד מאלה:
- (1) הלקוח מסר את כרטיס החיוב לאדם אחר, למעט מסירה בנסיבות סבירות למטרת שמירה בלבד, ואולם הלקוח לא יהיה אחראי לשימוש לרעה שנעשה אחרי שכרטיס החיוב שנמסר לאדם אחר, אבד לאותו אדם או נגנב ממנו; לענין זה, מסירת כרטיס החיוב יחד עם הצופן לא תיחשב כמסירה בנסיבות סבירות;
- (2) השימוש בכרטיס החיוב נעשה בידיעת הלקוח;
- (3) הלקוח פעל בכוונת מרמה."
- סעי' 9 לחוק עוסק בהתכחשות לעסקה שנעשתה ב"מסמך חסר". עסקה במסמך חסר הינה עסקה שנעשתה באמצעות כרטיס האשראי כאשר הכרטיס לא הוטבע בבית העסק אלא פרטי האשראי נמסרו לבית העסק בטלפון או באינטרנט.
- להלן לשון הסעיף:
- 9(א) בסעיף זה, "עסקה במסמך חסר" – עסקה בין לקוח לבין ספק, שבה לא הוצג כרטיס אשראי, או עסקה שבמסמך המעיד עליה לא צוינו פרטים כאמור בסעיף 8, או עסקה שהמסמך המעיד עליה לא נחתם בידי הלקוח.
- (ב) חויב לקוח לשלם את תמורתה של עסקה במסמך חסר, והודיע למנפיק, תוך שלושים ימים מיום שנמסרה הודעת המנפיק על החיוב שהוא לא ביצע את

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 12-11-57904 אדיבי נ' חברת ויזה כאל

העסקה או שפרטי המסמך הושלמו שלא בסכום שבו התחייב הלקוח, ישיב לו
המנפיק את סכום החיוב בערכו ביום החיוב, או את ההפרש שבין סכום החיוב
המוסכם על הלקוח לפי הודעתו, לבין הסכום הרשום במסמך, לפי הענין, תוך
עשרה ימי עסקים מיום מסירת הודעת הלקוח, והוראות סעיפים קטנים (ג) ו-(ד)
לסעיף 6א יחולו, בשינויים המחויבים."

17. אין מחלוקת בין הצדדים כי נעשה שימוש לרעה בכרטיסה של התובעת וכי הכרטיס לא
הוטבע בבית העסק אלא פרטיו נגנבו מן התובעת באמצעות חשבון הפייסבוק שלה.

18. כאמור, הנתבעת טענה כי לא ניתן לזכות את התובעת בסכומים שחויבו בחשבונה משום
שהעסקאות נעשו במסמך חסר והתובעת לא הודיעה בתוך 30 יום כי לא ביצעה את העסקה
כקבוע בסעי' 9 לחוק.

סעי' 5 וסעי' 9 לחוק והיחס ביניהם בראי הפסיקה :

19. מערכת היחסים בין הלקוח למנפיק מוסדרת בחוק, אשר במסגרתו באופן עקרוני אין
הלקוח נושא בנזק הנובע משימוש לרעה בכרטיסו. יחד עם זאת, הלקוח אינו יוצא פטור
בלא כלום כאשר נעשה שימוש לרעה בכרטיסו, שכן הלקוח חייב לקחת בחשבון כי המנפיק
עלול להינזק אם הלקוח לא ינקוט באמצעי זהירות למניעת השימוש לרעה טרם אותו
שימוש לרעה (לדוגמא : שמירה על כרטיס מפני אבדן) והן לאחר היוודע דבר השימוש
לרעה, שאז חייב הלקוח להודיע בהקדם האפשרי על האירוע למנפיק, על מנת שהמנפיק
יוכל לפעול באופן מיידי למניעת המשך השימוש בכרטיס. חובת היידוע של הלקוח באה
לידי ביטוי גם בחוק עצמו.

בפסיקה התעוררה התלבטות באשר לאופן יישומו של החוק ונקבע, כי בבואו של בית
המשפט לדון בסוגית השימוש לרעה בכרטיס האשראי עליו לקחת בחשבון שלושה עקרונות
מנחים : עקרון פיזור הנזק, מבחן האשמה ושאלת הרשלנות הנזיקית.

בשל כך נקבע, כי לאור חוסנו הכלכלי של המנפיק והרווח המופק על ידו, המנפיק יישא
בנטל העיקרי, על פי עקרון "פיזור הנזק", אך זאת בתנאי יסודי ובסיסי שהלקוח לא תרם
באשמו לשימוש לרעה ומתוך הנחה כי קיימת ללקוח חובת זהירות כלפי המנפיק מכוח
סעיף 35 לפקודת הנזיקין. נקבע, כי הלקוח חייב לקחת בחשבון כי המנפיק עלול להינזק אם
הלקוח לא ינקוט באמצעי זהירות למניעת השימוש לרעה ולכן, גם המחוקק קבע שלקוח לא
ייהנה מאותה חלוקת אחריות במקרים בהם גרם לשימוש לרעה בכרטיס האשראי, במעשהו
או מחדלו.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 12-11-57904 אדיבי נ' חברת ויזה כאל

- 1 בדיקת "אשמו" של הלקוח מתייחסת גם לשלב טרם השימוש לרעה (בדיקה אלו אמצעים
2 נקט הלקוח על מנת למנוע אבדן או גניבה של הכרטיס) וגם לשלב שלאחר הגניבה או
3 האובדן (אז נבחנת רשלנותו התורמת של הלקוח).
- 4
- 5 (ראה: ספרם של א. ברק וע. פרידמן, **כרטיסי חיוב, היבטים משפטיים ומעשיים של**
6 **כרטיסי אשראי וכן ת.א. (ת"א) 180435/02 בן עובד חיים נ' ישראלכרט בע"מ**)
- 7
- 8 20. באשר לעסקה במסמך חסר, עליה חל סעי' 9 לחוק, הפסיקה עמדה על כך, כי המצב מעורר
9 קושי, שכן לא תמיד אדם בודק את חשבוניות הבנק שלו ולא בהכרח מדובר ברשלנות של
10 הלקוח. בנסיבות כאלו, קשה לקבל את התוצאה לפיה, כל חריגה מחלון ה-30 ימים בעסקה
11 במסמך חסר תביא לחיוב הלקוח במלוא סכום העסקה ופטור מלא של חברת האשראי, שכן
12 קשה להבין מדוע יורע מצבו של הלקוח בצורה כה דרמטית בעסקה שלא ביצע רק משום
13 ממדובר בעסקה במסמך חסר לעומת עסקה שלא ביצע אך בוצעה בעסקה רגילה.
- 14
- 15 21. בפסיקה נבחן היחס בין סעי' 9 לבין סעי' 5 לחוק ונקבע, כי מצב של שימוש לרעה **בפרטי**
16 **כרטיס** (להבדיל משימוש לרעה **בכרטיס עצמו**) הוא מצב הכלול הן בסעי' 9 והן בסעי' 5
17 **וההבדל במקרה זה נעוץ בנטל ההוכחה:**
- 18
- 19 סעי' 5 עוסק במצב שבו הלקוח הוכיח כי נעשה שימוש לרעה בכרטיס, כלומר: תנאי להפעלת
20 הסעיף הוא כי שימוש לרעה. סעיף 5(ב) לחוק קובע, כי הלקוח לא יהיה אחראי בשום מקרה
21 לשימוש לרעה שנעשה אחרי שנמסרה הודעה. במקרה זה, לא עצם ההודעה מעניק את
22 הזכות ללקוח, אלא העובדה שהיה אמנם שימוש לרעה, כלומר, שימוש בכרטיס בידי מי
23 שאינו זכאי לכך.
- 24
- 25 שונה המצב באשר לסעי' 9, שאז אין מוטלת על הלקוח החובה להוכיח דבר ודי בכך שהוא
26 מודיע למנפיק תוך 30 ימים שהוא לא ביצע עסקה, כדי שהמנפיק יהיה חייב להשיב לו את
27 סכום החיוב.
- 28 (ראה: ת.א. (ת"א) 127136/00 **רוזנבלום משה נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ**, פורסם
29 בנבו).
- 30
- 31 משמעות הדבר היא, כי כאשר נעשה שימוש לרעה בפרטי כרטיס אשראי, גם אם הודעת
32 הלקוח נמסרה לחברת האשראי לאחר 30 יום או בכל מועד, הרי שהדגש אינו נעוץ עוד בכך
33 כי נעשתה עסקה במסמך חסר, אלא הדגש עובר ליסוד השימוש לרעה. במקרה כזה, גם
34 אחרי 30 יום, כאשר הלקוח מודיע על שימוש לרעה, לא יהיה הלקוח אחראי, אלא בגדר

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 12-11-57904 אדיבי נ' חברת ויזה כאל

1 ההשתתפות העצמית הנמוכה אשר נקבעה בסעי' 5(ג) לחוק. (ראה: תא"מ (ת"א) 35299-02-
2 10 א.מ.ד.י.טי. – טכנולוגיות מוצרי יהלום בע"מ נ' ישראלכרט בע"מ בעמ' 4-5).

מועד מסירת הודעת המנפיק לתובעת על החיובים:

6 22. אין מחלוקת בין הצדדים כי החשבונית הרלוונטית, אשר נשלחה לתובעת בנובמבר 2011,
7 לא נמסרה לידי התובעת, שכן נשלחה לכתובת לא עדכנית של התובעת.

9 בין הצדדים התגלעה מחלוקת עובדתית: התובעת טענה כי מסרה הודעה טלפונית בדבר
10 שינוי כתובתה באפריל 2011 והנתבעת טענה, כי לא נמסרה לה הודעה כאמור.

12 משהתובעת מסכימה כי הכתובת הנקובה ברישומי הנתבעת היא הכתובת שמסרה בעת
13 התקשרותה הראשונית עם הנתבעת וטוענת כי באפריל 2011 מסרה הודעה טלפונית על
14 שינוי כתובתה לנתבעת, הרי שהנטל להוכחת הטענה כי מסרה הודעה טלפונית מוטל על
15 התובעת.

17 התובעת טענה בדיון כי מסרה הודעה טלפונית אך לא תמכה טענתה בכל אסמכתא שהיא,
18 כגון תיעוד שעשתה בדבר שיחת הטלפון הנטענת.
19 מאידך – הנתבעת טענה כי לא ניתנה הודעה טלפונית כנטען באפריל 2011 ובתמיכה
20 לטענתה הגישה פלט רישומי מחשב המנוהלים אצלה, אשר בו לא מופיע תיעוד של שיחת
21 טלפון שכזו באפריל 2011. (ניוש לב כי הודעה קודמת שמסרה התובעת, בתאריך 3.11.08,
22 בדבר שינוי כתובתה וגם הודעה מאוחרת מיום 11.3.12 מופיעות שתיהן ברשומה).

24 נמצאתי, כי אל מול עדותה של התובעת, אשר לא נתמכה באסמכתא, הגישה הנתבעת
25 רשומה אשר יש בה כדי להוכיח כי לא התקיימה שיחה שכזו. נוכח האמור, אני מקבלת את
26 טענת הנתבעת כי התובעת לא הודיעה לה על שינוי כתובתה באפריל 2011.

28 23. מן האמור לעיל עולה, כי עד תאריך 6.3.12 לא נמסרה לתובעת הודעה בדבר החיובים נשוא
29 התביעה, כך שמרוץ הימים הקבוע בסעי' 9 לחוק החל רק ביום 6.3.12 ובשל כך הודעת
30 התובעת לנתבעת ניתנה במועד.

32 24. נשאלת השאלה, האם נוכח אשמה של התובעת, אשר לא עדכנה את כתובתה אצל הנתבעת,
33 יש לראותה כמי שקיבלה קונסטרוקטיבית את ההודעה במועד בו נשלחה. תשובתי לכך
34 הינה שלילית, שכן לשון החוק הינה ברורה ועל פיה מניין הימים מתחיל מיום מסירת
35 הודעת המנפיק (סעי' 9) או מיום שנודע ללקוח על השימוש לרעה (סעי' 5(ג)).

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 12-11-57904 אדיבי נ' חברת ויזה כאל

1
2 העובדה כי התובעת לא מסרה הודעה במועד על עדכון כתובתה, תילקח בחשבון בהמשך,
3 כאשר אדרש לשאלת אשמה התורם של התובעת.
4
5 **האם יש לצפות מן התובעת כי תבדוק את חשבון המט"ח?**
6 25. התובעת טענה כי לא הייתה לה אפשרות לדעת על הגניבה עקב הנסיבות הרפואיות אשר
7 פורטו על ידה. ברם- היא עצמה הודתה כי בדקה את חשבון הבנק שלה באמצעות האינטרנט
8 גם בתקופה בה הייתה מאושפזת (סעי' 14 לכתב התביעה). על כן, אין בידי לקבל הטענה כי
9 הנסיבות הרפואיות המיוחדות מנעו מן התובעת בדיקת חשבונה.
10
11 הנתבעת טענה עוד, כי היא בדקה בתקופה הרלוונטית רק את חשבון העו"ש שלה ולא את
12 חשבון המט"ח משום שסברה כי חשבון המט"ח אינו פעיל ולא הייתה לה כל סיבה לבדוק
13 אותו או לחשוש כי מבוצעות בו פעולות.
14
15 מקובלת עלי טענת הנתבעת כי ככלל, יש לצפות מלקוח סביר כי יבדוק את החיובים בחשבון
16 הבנק שלו בתדירות סבירה. במיוחד נכון הדבר בימינו, כאשר בדיקת חשבון הבנק אינה
17 דורשת מן הלקוח מאמץ מיוחד, שכן חשבוניות הבנק נגישים כיום באמצעות האינטרנט.
18
19 מאידך, החיובים נשוא התביעה בוצעו בחשבון המט"ח של התובעת, אשר לא היה פעיל
20 באותה תקופה ובשל כך לא ניתן לצפות מן התובעת כי תבצע בדיקה של חשבון זה. ציפייה
21 שכזו, כאשר מדובר בחשבון בנק לא פעיל, מחייבת את התובעת (או כל לקוח) לעמוד על
22 המשמר כל העת על מנת לגלות אם נעשו מעשי מרמה בחשבונה, שאם לא כן- תישא
23 בתוצאות המרמה, ללא הגנה של חברת האשראי. תוצאה זו אינה הגיונית ואינה צודקת.
24 הלקוח אינו שומר הסף של חברת האשראי. על חברת האשראי לבטח עצמה מפני מעשי
25 נוכלות וגניבה או, לחילופין, להטיל האחריות על בעלי העסק אשר ביצעו עסקה במסמך
26 חסר, בלא שהוצג בפניהם כרטיס האשראי.
27
28 יש לזכור, כי אין המדובר במצב בו נגנב כרטיס האשראי של התובעת. כרטיס האשראי נותר
29 בארנקה ומה שנגנב הם פרטי הכרטיס, כך שלתובעת לא הייתה סיבה לחשד כי נעשו פעולות
30 בחשבון המט"ח שלה.
31
32

סיכום וסוף דבר :

33 26. על האירוע נשוא התביעה חלים סעי' 5 ו-9 לחוק.
34

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 12-11-57904 אדיבי נ' חברת ויזה כאל

1 סעי' 9, העוסק בעסקה במסמך חסר, דורש מתן הודעה של הלקוח למנפיק בתוך 30 יום
2 ממועד מסירת הודעת המנפיק בדבר החיובים. מצאתי, כי התובעת מסרה הודעתה במועד,
3 שכן הודעה על החיובים נמסרה לה לראשונה ביום 6.3.12 ובאותו יום מסרה הודעתה
4 לנתבעת.

5
6 סעי' 5(ג) לחוק, העוסק בשימוש לרעה בכרטיס אשראי, קובע כי הלקוח יהא אחראי לשימוש
7 לרעה שנעשה בכרטיס לפני שנמסרה הודעה למנפיק בסכום קבוע בסך 75 ₪ + 30 ₪ לכל
8 יום מן היום שנודע ללקוח דבר השימוש לרעה ועד מועד מסירת ההודעה. לתובעת נודע על
9 השימוש לרעה ביום 6.3.12, הוא היום בו מסרה הודעה לנתבעת.

10
11 נוכח כל האמור, אני קובעת כי על התובעת להשיב לתובעת הסכומים אשר חויבו בחשבונה
12 בגין עסקאות המרמה.

13
14 כאמור לעיל, כבר נקבע בפסיקה כי ללקוח חובת זהירות כלפי המנפיק.
15 נמצאתי, כי התובעת התרשלה בכך כי לא הודיעה לנתבעת במועד על מעבר הכתובת ובשל
16 כך סיכלה את קבלת החשבונית במועד בו נשלחה אליה ובשל רשלנותה של התובעת מצאתי
17 לייחס לה אשם תורם, אשר יבוא לידי ביטוי בפסיקת סכום מופחת.

18
19 27. נוכח האמור, הנני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובעת סך 11,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה
20 וריבית מיום הגשת התביעה וכן הוצאות משפט בסך 250 ₪.

21 הסכומים ישולמו בתוך 30 יום.
22 בנסיבות העניין, אינני מוצאת לפסוק לתובעת דבר בגין רכיב עגמת נפש.

23
24 ניתן להגיש בקשת ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום.

25
26 **המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.**

27
28 ניתן היום, ל' סיון תשע"ג, 08 יוני 2013, בהעדר הצדדים.

29

ענת דבי, רשמת בכירה

30

31

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 57904-11-12 אדיבי נ' חברת ויזה כאל